

Zbigniew Kruszewski

Ostatnie pożegnanie dr. hab. Romualda Dobrzeńskiego

Notatki Płockie : kwartalnik Towarzystwa Naukowego Płockiego 60/1 (242),
55-56

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

18 lutego 2015 roku zmarł w Płocku dr hab. Romuald Dobrzeniecki, prorektor Szkoły Wyższej im. Pawła Włodkowica w Płocku, członek TNP od 1999 roku.

20 lutego na Cmentarzu Komunalnym w Płocku pożegnał Go prof. dr hab. inż. Zbigniew Kruszewski.

ZBIGNIEW KRUSZEWSKI

OSTATNIE POŻEGNANIE DR. HAB. ROMUALDA DOBRZENIECKIEGO

**Pogrążona w żałobie Rodzino,
Szanowni Zgromadzeni.**

Kolego, drogi Romku, odszedłeś po długiej, nieuleczalnej chorobie zostawiając nas w bólu, rozpacz, smutku i w wielkim żalu. Ty, człowiek tak radosny, lubiący i rozumiejący ludzi.

Niełatwo jest żegnać się szczególnie mnie, znaliśmy się bowiem ponad pięćdziesiąt lat, razem zdawaliśmy maturę.

Przywołując rzymską sentencję nad trumną kolejnego kolegi: „Contra vim mortis non est medicamen in hortis” (przeciwko mocy śmierci nie ma ziół w ogrodach), dzisiaj o jej bolesnej prawdziwości przekonujemy się ponownie.

Nic nie zapowiadało, że tak szybko zamknie się księga życia Romka.

Szanowni Żałobnicy!

Romuald Dobrzeniecki urodził się 2 stycznia 1949 roku w Płocku, gdzie uczęszczał do szkoły podstawowej i średniej. W 1967 roku został absolwentem płockiej Jagiellonki.

W latach dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia, pełniąc odpowiedzialne funkcje w strukturach ówczesnego Urzędu Wojewódzkiego w Płocku, równocześnie aktywnie uczestniczył w życiu oświatowym naszego miasta, będąc organizatorem, a następnie dyrektorem Policealnego Studium Obsługi Ruchu Turystycznego w Zespole Oświatowo-Konsultacyjnym „Profesor”. W latach 1998-2002, był sekretarzem Miasta Płocka. To z jego inicjatywy i pod Jego osobistym nadzorem powstało w Urzędzie Miasta pierwsze w administracji samorządowej w Polsce Biuro Obsługi Klienta. To za jego kadencji Urząd Miasta Płocka po raz pierwszy otrzymał certyfikat jakości ISO.

Od 2002 roku związał się zawodowo ze Szkołą Wyższą im. Pawła Włodkowica w Płocku.

Zawsze starał się być osobą odpowiedzialną, kreatywną i pomocną. Jego szczególnym darem było łatwe nawiązywanie kontaktu ze studentami. Potrafił dotrzeć do ich umysłów i ambicji.

Czas poświęcony naszej uczelni dzielił pomiędzy działalność naukową i pracę dydaktyczną, prowadził świetne wykłady. Był dobrym nauczycielem akademickim, promotorem licznych prac licencjackich i magisterskich.

Prowadził i rozwinął u nas działalność swoją naukową. Ciężko i wytrwale pracując, podjął

trud dalszego rozwoju naukowego, prowadzący do uzyskania habilitacji. Krótko przed ujawnieniem się tej ciężkiej choroby odbył kolokwium habilitacyjne w zakresie profilaktyki społecznej i resocjalizacji. Był autorem lub współautorem wielu publikacji krajowych i zagranicznych z tej tematyki.

Nie było mu już dane odebrać dyplomu doktora habilitowanego osobiście. Dyplom ten przywiozłem mu do domu wraz z księdzem profesorem, kiedy był już po pierwszej operacji, a choroba czyniła dalsze spustoszenie w jego organizmie.

Romek był także dobrym organizatorem, obowiązki nauczyciela akademickiego łączył z pełnieniem funkcji kierowniczych w Uczelni – dziekana Wydziału, a w latach 2007-2014 Prorektora.

Jedną z dominujących cech Romka była pasja organizatorska i społecznikowska, był m.in. zasłużonym członkiem Towarzystwa Naukowego Płockiego oraz Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego. Nie sposób wymienić wszystkich aktywności i dokonań Romka.

Drogi Romku!

Stojąc nad Twoją trumną żegnamy dziś w Tobie dobrego, mądrego, uczciwego i czynnego człowieka, kolegę, przyjaciela. I takim Cię zapamiętamy.

Żegnają Ciebie w ogromnym żalu, i smutku wszyscy tutaj zgromadzeni. Żegnają Cię koleżanki i koledzy.

Żegnają Cię władze Szkoły Wyższej im. Pawła Włodkowica w Płocku. Żegnają Cię nauczyciele akademicy, studenci i cała społeczność akademicka „Włodkowica”.

W jej imieniu oraz własnym przekazuję najszersze wyrazy współczucia i słowa otuchy pogrążonej w żałobie całej Rodzinie.

Teraz, gdy Twoja ziemską wędrówkę dobiegła końca, mówimy: żegnaj Romku, nasz Przyjacielu.

Spoczywaj w pokoju, niechaj ziemia, która skrywa prochy tylu wybitnych Płocczan, łaskawie przyjmie i Ciebie.